

PJ Library
СЕРІЙСЬКІ ІСТОРИ
ТА КАЗКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

Малесенька хатинка

Джесіка Сугамі

PJ Library

У цій книжці тітонька Белла допомагає Йосипу поступово змінити ставлення до життя. Після кожної її поради його хатинка робиться тіснішою. А коли він виганяє усіх тварин, то нарешті розуміє: дім в нього не такий вже й маленький! Щоб відчутти вдячність за те, що в нас є, часом достатньо уявити, наскільки гірше все могло б бути. Тому вдячність має стати звичкою — і в дорослих, і в дітей.

Що таке PJ Library®

Заснована Фондом Гарольда Грінспуна програма PJ Library («Піжамна бібліотечка») дарує сотням тисяч дітей в усьому світі єврейські дитячі книжки їхніми рідними мовами. Підпишіться на нас на сайті www.pjlibrary.ua й отримуйте щомісяця в подарунок з доставкою додому захопливі дитячі історії та казки. Створіть власну домашню бібліотеку єврейських дитячих книжок!

Як читати книжку вдома?

На сайті www.pjlibrary.ua ви знайдете рекомендації щодо того, як зробити читання цієї книжки захопливим і цікавим, а також поради та ідеї для занять з дітьми.

Як і в багатьох культурах, казки — важлива частина єврейської історії та традиції. А оскільки євреї де тільки не жили, їхні казки, пісні, жарти, байки й навіть забобони ввібрали в себе елементи культур та світоглядів з усіх куточків землі.

Ця історія походить з фольклору євреїв-ашкеназів, які багато століть тому оселилися у Східній Європі. Вона існує в різних варіантах, але мораль залишається незмінною: «Хто багатий? Той, хто задоволений своєю долею» — як сказано в трактаті «Піркей Авот». Хоч скільки було б нам даровано, ми схильні фокусуватися саме на тому, чого в нас немає. Мабуть, це в людській природі — завжди прагнути більшого, але чи веде це до щастя?

Однак якщо завжди пам'ятати, що треба бути вдячними за все, що в нас є, то наші погляди на життя можуть принципово змінитися. Саме тому в юдаїзмі важить поняття *гакарат гатов* — «помічання добра». Часто ми не згадуємо, як добре бути здоровими, поки не захворіємо, не цінуємо сонячну погоду, поки не задощить, і не бачимо, який затишний у нас дім, поки в нього не напхається стільки народу, що курці ніде клінути. Саме вдячність допомагає нам цінувати те, що ми маємо.

ДЖЕСІКА СУГАМІ навчалася в лондонській
Центральній школі мистецтва та дизайну. У 1980 році
заснувала мандрівний ляльковий театр «Мадам Сугамі &
Ко». Книжки Джесіки («Барабан леопарда», «Рама і цар
демонів», «У лісі-лісі темному» та інші) такі ж яскраві та
кумедні, як і її лялькові вистави. Живе в Лондоні.

Малесенька хатинка

Від авторки

Ця єврейська казка походить зі Східної Європи. У більшості версій герою допомагає рабин або, інколи, мудрий сусід; але в цій історії це тітонька Белла, прототипом якої стала двоюрідна бабуся моєї мами. У рідному селі в Україні всі вважали її за наймудрішу жінку. Як і в цій книжці, люди приходили до неї зі своїми бідами — і вона завжди давала добру пораду.

The Little, Little House copyright © Frances Lincoln Limited 2005
Text, illustrations and design copyright© Jessica Souhami and Paul McAlinden 2005
Переклад з англійської © Є. Канищева
Редакторка Ія Ківа

First published in Great Britain and the USA in 2005 by
Frances Lincoln Children's Books, 74-77 White Lion Street, London, NI 9PF
www.franceslincoln.com

All rights reserved

No part of this publication maybe be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means, electrical, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior written permission of the publisher or a licence permitting restricted copying. In the United Kingdom such licences are issued by the Copyright Licensing agency, 90 Tottenham Court Road, London W1P 9HE.

Наклад 2700 примірників
Printed in Latvia

Малесенька хатинка

Джесіка Сугамі

Переклала з англійської
Євгенія Канищева

Давним-давно, коли тебе ще й на світі не було,
жив собі бідний чоловік на ім'я Йосип
із дружиною і трьома діточками
у маленькій, малесенькій хатинці.

Перед хатинкою було подвір'я,
а на подвір'ї дзьобали жито
шестеро жовтих курчат
і одненький червоний півник.

А за хатинкою був лужок,
а на лужку жували травичку
гарненька буренька корівка
і маленька сіренька кізка.

І Йосип був переконаний,
що його родині ніколи не бачити щастя,
бо хіба можна бути щасливим
у такій маленькій, малесенькій хатиночці?

— Яке тут щастя? — зітхав Йосип. —
Ні повернутись, ні розминутися.
А на більшу хату немає грошей. Що ж мені робити?

Аж раптом йому спало на думку:
«Спитаю-но в тітоньки Белли!»

Тітонька Белла була розумна й добра жінка.
Люди йшли до неї зі своїми бідами,
і вона для кожного знаходила час
та завжди давала мудру пораду.

І от наступного дня Йосип пішов до тітоньки Белли.

Тітонька Белла лише усміхнулася.

— Йди додому, Йосипе, — сказала вона, —
йди й забери в хату своїх шістьох жовтих курчат.

От побачиш, як усе зміниться!

І Йосип зробив, як вона сказала.

Але погляньте,
що з цього вийшло!

Тож наступного дня Йосип знову побіг до тітоньки Белли.

– Тітонько Белло, стало тільки гірше!
У хатинці тісно — аж стіни тремтять!
Ці курчата такі НАХАБНІ!
Що ж мені робити?

Тітонька Белла лише усміхнулася.

— Йди додому, Йосипе, —
сказала вона, —
йди й заberi в хату
червоного півника.

От побачиш,
як усе зміниться!

І Йосип зробив, як вона сказала.

Але погляньте,
що з цього вийшло!

Тож наступного дня Йосип знову побіг до тітоньки Белли.

Тітонька Белла лише усміхнулася.

— Йди додому, Йосипе, — сказала
вона, — йди й забери в хату гарненьку
буреньку корівку.

От побачиш,
як усе зміниться!

І Йосип зробив, як вона сказала.

Але погляньте,
що з цього вийшло!

Тож наступного дня Йосип знову побіг до тітоньки Белли.

— Тітонько Белло, ой, лихо мені!
Хатинка от-от розвалиться!
Курчата такі нахабні!
А півник такий галасливий!
А корова така **НЕЗГРАБНА!**
Що ж мені робити?

Тітонька Белла лише усміхнулася.

— Йди додому, Йосипе, —
сказала вона, —
йди й заberi в хату
маленьку сіреньку кізку.

От побачиш, як усе зміниться!

І Йосип зробив, як вона сказала.

Але погляньте,
що з цього вийшло!

Тож наступного дня Йосип знову побіг до тітоньки Белли.

Тітонька Белла розсміялася.

— Йди додому, Йосипе, —
сказала вона, — йди й вижени
з хати усіх тварин.

От побачиш,
як усе зміниться!

Але погляньте, що з цього вийшло!

— Як же ж у нас спокійно, —
зітхнув Йосип. —
Як чисто та затишно!
Не така вона й маленька, наша хатинка.
Які ж ми щасливі!
І він усміхнувся.

Тож наступного дня...

...Йосип побіг до мудрої тітоньки Белли

і від усього серця їй подякував.

